

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116011067
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6116011067.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného T. W. a spol. na verejnom zasadnutí dňa 30. septembra 2020, za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.10.2019, sp.zn. 2T/92/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.10.2019, sp.zn. 2T/92/2016 bol obžalovaný T. W. uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu a obžalovaný N.. N. V. zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu, formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. účinného v čase spáchania činu na tom skutkovom základe, že obvinený T. W. ako konateľ obchodnej spoločnosti I., s.r.o., so sídlom v X. X., Z. cesta č. XX, IČO: XX XXX XXX, registrovanej na daň z pridanej hodnoty od 01.01.2015 s mesačným zdaňovacím obdobím, v období od 28.03.2008 do 28.05.2008 predložil správcovi dane, J. úradu X. X. II, daňové priznania na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiacov február, marec a apríl 2008, na základe ktorých si uplatnil nárok na vrátení dane z pridanej hodnoty v celkovej výške 2.836,347 Eur (85.447,790 Sk) z dôvodu, že na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX/SK-RF uzatvorenej dňa 31.12.2007 v Z., medzi obchodnou spoločnosťou I., s.r.o., ako predávajúcim a spoločnosťou C. H., U. C., W. oblasť, G. federácia ako kupujúcim, bol kupujúcemu za cenu 15.394,336,06 Eur (463.769,768 Sk) dodaný tovar, ktorý mala obchodná spoločnosť I., s.r.o. nadobudnúť od obchodnej spoločnosti R., s.r.o., so sídlom v B., J. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 01.01.2008, predmetom ktorej bola bubnová sušiareň BS 6 s granulačnou linkou GL6, na základe čoho bola obchodnou spoločnosťou R., s.r.o., zastúpenou konateľom N.. N. V., vystavená dňa 21.04.2008 vystavená fiktívna faktúra na sumu 5.814.512,38 Eur (175.168,000 Sk) a dňa 21.04.2008 vystavená fiktívna faktúra na sumu 5.372.103,83 Eur (161.840.000 Sk) a kúpnej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 04.02.2008, predmetom ktorej bolo sušiacie zariadenie typ PG1N-160T, na základe čoho bola obchodnou spoločnosťou R., s.r.o., zastúpenou konateľom N.. N. V. dňa 17.03.2008 vystavená fiktívna faktúra na sumu 6.572.395,94 Eur (198.000.000,- Sk), čím N.. N. V. umožnil T. W. ďalšie zaúčtovanie týchto dokladov a následné neoprávnené uplatnenie si nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 2.836.347 Eur (85.447.790,- Sk), pričom k realizácii uvedených obchodných transakcií v skutočnosti nedošlo, kúpna cena nebola kupujúcim zaplatená a cena tovaru dohodnutá v kúpnych zmluvách zjavne nezodpovedala jeho skutočnej hodnote určenej znaleckým posudkom na 7.957,91 Eur bez DPH.

Za to bol obžalovanému T. W. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky zahraničnej osoby alebo prokuristu v trvaní 6 rokov.

U obžalovaného N.. N. V. bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia ďalšieho trestu, pretože trest uložený mu skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp.zn. Pk-2TŠ/29/2006 zo dňa 28.04.2008 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1To/10/2010 zo dňa 19.12.2011, právoplatného dňa 19.12.2011 za pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 148a ods. 1 prvá alinea dva, ods. 4 Tr. zák. v znení platnom do 30.06.2002 v trvaní sedem rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1PP/175/2019 zo dňa 16.10.2019, právoplatným dňa 16.10.2019, považoval okresný súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.12.2019, a to vo výroku o treste v neprospech obžalovaného N.. N. V..

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však, pokiaľ ide o upustenie od ďalšieho trestu u obžalovaného N.. N. V., nestotožnil. Zdôraznil, že za trestný čin, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, možno uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 7 rokov až do 12 rokov. Aj pri aplikácii ust. § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu nie je pri danej trestnej sadzbe možné v zmysle ust. § 39 ods. 3 písm. d) Tr.zák. uložiť trest kratší ako dva roky. V určitej miere sa stotožnil s neprimeranou prísnosťou takejto trestnej sadzby v danom prípade vzhľadom na okolnosti prípadu, ale aj pomery obžalovaného, a to pre jeho napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní, jeho nepriaznivý zdravotný stav a odstup času od skutku, teda aplikáciu ust. 39 Tr.zák. ako takú nenamietal, avšak upustenie od ďalšieho trestu podľa § 44 Tr.zák. bolo zjavne neprimerané a nezákonné. Okresný súd mal ukladať obžalovanému trest odňatia slobody najmenej v trvaní dvoch rokov a na výkon tohto trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody pri dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby. Aj obžalovaný T. W. podal odvolanie proti napadnutému rozsudku vo výroku o treste, ktorý mu bol uložený, avšak uznesením konajúceho krajského súdu zo dňa 30.09.2020, sp.zn. 3To/13/2020 bol vylúčený zo spoločného konania na samostatné konanie (trestná vec je vedená pod sp.zn. 3To/132/2020).

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného N.. N. V., prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na dôvody uvedené v písomne vyhotovenom odvolaní. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že obž. N.. N. V. uloží trest odňatia slobody pri dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby a na jeho výkon ho zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Naproti tomu obhajca obžalovaného zdôraznil, že obžalovaný časom dovŕši 60 rokov, má zhoršený zdravotný stav, keďže mu pred desiatimi rokmi transplantovali pečeň, okrem uvedeného predchádzajúceho konania viedol riadny život a vedie ho aj v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, teda upustenie od uloženia ďalšieho trestu súdom prvého stupňa bolo zákonné a primerané. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste vo vzťahu k obž. N.. N. V., proti ktorému odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že pokiaľ ide o otázku viny obž. N.. N. V., okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal uznesením vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré sa považovalo pre potreby ďalšieho konania za priznanie, pričom skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu, formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. účinného v čase spáchania činu, v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o zákonnosti a odôvodnenosti upustenia od ďalšieho trestu, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý u obžalovaného podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia ďalšieho

trestu, nakoľko trest uložený mu skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok zo dňa 28.04.2008, sp.zn. Pk-2TŠ/29/2006 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.12.2011, sp.zn. 1To/10/2010, za pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 148a ods. 1 prvá alinea dva, ods. 4 Tr. zák. v znení platnom do 30.06.2002 vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a z ktorého bol uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2019, sp.zn. 1PP/175/2019, právoplatným dňa 16.10.2019 podmienenčne prepustený s určením skúšobnej doby 30 mesiacov, taktiež považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Už samotný odvolateľ pripustil, že vzhľadom na ním vyššie uvedené okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, by bolo použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby (7 rokov až 12 rokov) neprimerane prísne, a preto by bolo možné mimoriadne znížiť výmeru trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému podľa ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák., a to až na dolnú hranicu mimoriadne zníženej trestnej sadzby vo výmere 2 roky.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora krajský súd poznamenáva, že uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody, čo aj v najkratšej zákonom prípustnej výmere, však nebolo v danom prípade nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, a to ani vtedy, ak by bolo prípadne spojené s podmienenčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu. Nemožno totiž opomenúť viacero skutočností a okolností, ktoré bolo potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Veľmi dôležitým bolo jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa ust. § 257 ods. 1 písm. c) Tr.por., ktoré bolo pre potreby ďalšieho konania považované za jeho priznanie, ktoré následne okresný súd uznesením prijal. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného, resp. nepopretie spáchania skutku na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr.zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr.zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznání viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V danom prípade však bolo namieste aj priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr.zák., t.j., že napomáhal príslušným orgánom (svojou výpoveďou usvedčil spoluobžalovaného T. W.). Okrem toho v prospech obžalovaného vyznieva, že sa na trestnom čine podieľal menšou mierou ako spoluobžalovaný, navyše nie ako spolupáchateľ, ale len ako pomocník, čo možno považovať za najmenej závažnú formu účasti.

Taktiež bolo potrebné prihliadnúť na neúmernú dĺžku trestného konania, ktorá ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu presiahla 12 rokov od skutku, pričom obžalovaný N. N. V. k takémuto časovému odstupu výrazným spôsobom neprispel. Za neúmernú dĺžku súdneho konania pritom možno považovať vo všeobecnosti už dobu presahujúcu 6 rokov. V určitej miere bolo potrebné vziať do úvahy i to, že nedošlo k žiadnemu reálnemu vráteniu požadovaného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Ďalšou významnou skutočnosťou bolo to, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť pred tým, ako bol právoplatne odsúdený za predchádzajúci trestný čin, ktorý bol obdobného charakteru a závažnosti. Okrem týchto trestných konaní, už nebol uznaný za vinného, teda nemá za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť. Vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody bol najprv preradený do miernejšieho stupňa stráženia, neskôr bol z jeho výkonu podmienenčne prepustený, pričom následne viedol počas plynutia skúšobnej doby riadny život, čo nepochybne preukazuje jeho skutočnú snahu po náprave. Nezanedbateľným bol aj vážny zásah, ktorý si vyžadoval jeho zdravotný stav v minulosti a s tým spojené následky a obmedzenia.

Už predtým uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v uvedenej výmere, vrátane spôsobu jeho výkonu, v danom prípade zabezpečí dosiahnutie účelu trestu a zároveň v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Napokon na obžalovaného bude ešte viac ako 1 a 1/2 roka počas plynutia skúšobnej doby podmienenčného prepustenia, pôsobiť hrozba prípadného nariadenia výkonu zvyšku uloženého trestu odňatia slobody, ak by nevedol riadny život. Uloženie ďalšieho trestu obžalovanému nebolo, vzhľadom na predtým uvedené, v danom prípade nevyhnutné, a preto bol postup okresného súdu pri rozhodovaní o ďalšom treste podľa § 44 Tr. zák. zákonný, odôvodnený a primeraný. Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.